

FOIĂ ENCICLOPEDICĂ LITERARĂ. ✧✧ APARE IN FIECARE LUNĂ DE DOUĂ-ORİ

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria 4 coróne
 Pentru România și străinătate . . . 6 franci

PROPRIETAR ȘI REDACTOR:

IOAN BACIU
preot.

Prețul inserțiunilor:

Pentru publicațiunile de preste tot anul (de 24 orı)
 tot după 50 cuvinte cu litere garmond se compută
 1 corónă, ér cu litere mai gróse duplu.

3/15 Maiu la Seliște.

Dómna preutésă la băi.

Nu zimbiți — că nu-i de ce! Dómna preutésă merge la băi.

Atâta e totul...

Ce??... Dómna advocătorésă merge la băi. Soția judeului de tribunal le cercetază în totă vara. Medicul cercual răsuflă 2 s'au 3 luni (sêracul) în timpul veri — căci Dómna Doctoriță e dusă la băi

— Și-apoi — popa fiindcă-i numai popă, se nu își pótă trimite barêm odată nu în an — dar în viață, pe preutésa lui la băi??

— Ba pótă!... cum se nu pótă!

Veți bine, dómna advocătorésă la auđul acestei vesti ne mai pomenite, nu zimbesce numai, ci ride un ris homeric încât dómna doctoriță de preste drum aude, deschide ferestra și întreabă.

— Ce te-a ajuns Elisă?! riđi de risipesei casa pe tine!

— Dragă!... te rog, fugi preste drum... O noutate hazlie, cum ție pe la București... auđi?!... te rog puneți o naframă, dar curund... Te asigur că nu vei regreta.

Doctorița dă năvală pe ușă, rêtórnă bucătărăsa, ce tocmai voia sê-i servescă cafeiul de diminéta, dar fără a băga în samă strigătul ei desperat... fuge preste drum.

Sermană bucătărăsă!... Tu ești prima jertfă a mergerii preutesii la băi.

În sfârșit preținele se sêrută. Dómna advocătorésă ride într'una, că știe de ce, ér dómna doctoriță ride — fiind că ride dómna advocătorésă. Și rid, de prăpădesc.

— Dar spunemi în sfârșit scumpă de ce riđi? Me faci se mor, de curiosă ce sum.

— Pe rind dragă — pe rind... O noutate interesantă, ai se te crucesci, ai se te miri!... Inchipuesceți preutésa...

— Da, gândeam eu că despre preutésa e vorbă, strigă acum doctorița — și ride... că dór acum și domnia-ei avea de ce se ridă... Ei bine... preutésa???

— Preutésa merge la băi!

La tóte s'ar fi aseptat dómna doctoriță — dar la acésta noutate niciodată. Dacă ér fi ție cineva: Preutésa... a căđut din pod când își scoborea ghebele se puie rêsboiul — și că și-a frânt un picior... Ce?!... Era lucru natural... preutesele pun rêsboiu și le trêbue gheme, ér ghemele sunt atêrnat pe sfóră în pod; ergo... pot cădea din pod. De-i s'ar fi spus că preutésa érá și érá se ascéptă la un eveniment imbucurător familiar... ce ar fi fost aici de mirat... Tóte preutesele românesci... cât îi lumea se ascéptă la eveniminte de acestea... și altele... și altele.

Dar că preutésa se mérgă la băi, asta era cum ar ție dómna soție de Judecător — prea — prea și prea fórte — fórte, minunată noutate.

Deci pe ris... ridea doctorița ca patru advocatoresc. Ci — că domnia-ei acum începea numai... încă nu simția obosélă și... fie-cărei ființă de pe lume, D-đeu i-a rinduit o muncă care se'l obosésacă, și sê-i facă la rindul sêu se-i tînescă bucătura ce o duce la gură.

Când n'au mai putut ride, advocătorésa luă vorba:

— Acum unde se mergem noi, dacă preutesele merg la băi? Numai ce nu ne-om face de ris, se mergem și noi!

— Dar... Elisă dragă ce se facă preutésa la băi?

Ce doftor i-a recomandat băile?

— Ia, nu te mai face... ci că bărbatul têu e doctor ori ce naiba?!

— Nu-i modru sê-i fi recomandat el... miar fi spus și mie ceva.

— Ei ce mai ști? bărbatuți tac și fac.

— Drept ai dragă ér noi tot blaterăm... și nu facem nimic.

— Asta nu stă dragă doctoriță, încât pentru tine. Ști ađi-vără la băi ce ochi dulci fúcei... Dar pardon... n'am se mai vorbese de băi... acum le-a luat în arindă preutesele!

... Toc, toc... toc!

— Întră!

O femeie respectabilă și în etate, cu ochelari de aur pe nas, întră.

E dómna Judecătóriului... Doctorița i sêrută mână stângă advocătorésa cea dreéptă, ér maltrona drept-recompensă — le sêrută frunțile pudrate — cu buze rumenite.

— Ceva grandios dragă — ceva colosal... ceva prea — prea... o noutate. Știți că preutésa merge la băi? întreabă maltrona pe neveste.

— Chiar mî spunea Elisa... rêsponde doctorița suriđind cu rêtute.

— Am cumpenit tóte lucrurile cari ar putea rezolva pe o preutésă se mérgă la băi... și n'am aflat nici unul... Ce o duce pe ea la băi?

— Vrea să se distragă? dacă cei 6 copii îi prestau destulă distrație.

— Vrea se amuzeze?... Brr... se tăcem de asta.

— Vrea sê-și petrecă? dar lumea așa-i făcută cât numai atunci ai dreptul a-ți petrece... când însuți poți face pe cineva sê-și petrecă.

Și... per conclusionem a contrario — cum ție bărbatul meu — Judecătóriul; preutésa pótă ședeă acasă... se face de ris... Io — vê spun că se face de ris.

* * *

Preste drum — precând sexul frumos conversară — dl advocat cu doctorul stau de vorbă:

— Sermanul severean... și ție că i-e bolnavă soția? întreabă advocatul.

— Da, inse din fericire... o lună-două la băi și o să se însănătoșeze cu desêvirșire. M'a constat inse fórte mult se o fac să se resólve a merge la băi. Mi-a adus înainte stagnarea economiei. Soțul și copii rêmăși pustii, cum țieea ea. Și când o auđiam, simțiam o durere la suflet, par că ne inecam... ști tu de ce!

— Da, da, te înțeleg... a nóste știu că n'ar afla obstacule când e pe pornite la băi...

— Hei frate! la' ce ne-am mai plânge... Suntem cum suntem. Nouté ne-a trêbuit păpușe — cari dacă le apeși pe sin rid și bat în palmă... Preutésa-i chiar femeie, și vede de căsuța sa — și i soția adevérată la bine și la rêu. Ce demnitate se rêsfrânge pe fața ei. Ce demnă e în portare... Cum nu vorbesce de nimenea rêu. Veđi în ea femeia devotată soțului, familiei, veđi în ea cum ție Pederzani „pe preutésa omenimei“, întrupată în o preutésă a nêmului nostru.

De preste drum rêsuna risul argințiu și modern a domnelor... Soții le auđ și se privesc tristi.

— Ér rid de cineva ție advocatul...

— Așa 's a nóstre frate! Sunt culte!!

* * *

A trecut o sêptămână de când preutul Severean și-a petrecut pe preutésa la băi.

Drept avea soția; au rêmăș pustii.

O soră alui Severean era aici ce-e drept, ear lipsa soții și a mami tot se simția.

Sora lui Severean avea se fie odată ce e acum preutésa — dar încă nu era dedată cu nevoile vieții și cu necasurile ei.

Tocmai eșise cu prunci prin grădină.

Era vara în toiul ei. Miresme în aer, covóră de flori pe pământ, ceriu limpede de-asupra, murmur de isvóre și paseri cari cântau desmierdând auđul...

Severean singur în casă cetea o gazetă. Nu scia însuș ce cetește. Cu gândul în sute de părți și mai ales în o parte... nu înțelega nimic... Cu totul alt fel e când Maria e acasă. Ea șede lângă lógan, el îi cetește și esplică... Câte odată chiar se dispută. Mai ales disputa 'l inveselea pe părintele Severean, disputa cu Maria.

Tot-de-auna ar fi invins Maria, dar nici odată nu putea de copil, că era mic și neastimpărat, și când era disputa mai interesantă, preutésa t.êbuea sê-și grigésca copilul.

Așa ar fi și acum... dar Maria-i la băi. În casă parcă-întunerec în ziua mare. Soția bună-i la băi, nu sê-și petreci ci să se însănătoșeze.

Părintele Severean era trist... Trist de tot căci era singur. Cu 6 copii și cu o soră — și totuși, singur.

Cu preutésă — de ar fi fost, numai cu ea — singur și pustiu nu s'ar fi simțit.

Sta cu capu răzimat de mâna stângă la masă și privea în gol.

Gol nemărginit era și în inima lui.

De odată se scôlă... se preumblă odată... de două ori, de mai multe ori dela ușă până la masă — ca omul ce și-a pierdut nedejdea din lume. Apoi repede, ea și când i-ar porunci cineva 'și îmbracă caputul ce avea mai bun, strigă pe sora sa cu copii din grădină și le dăce:

— Eu plec la tren. Cu trenul de două ore dacă pornesc pe sară 's la băi... Mâne vin înderept. Grigiți de casă!

Și preutul Severean porni la tren.

Asceptă puțin... trenul sosi, urcă... un fluerat prelung... apoi duruțul monoton începu.

Mergea cu dor ferbinte 'n suflet. De-o săptămână nu și-a vădut soția!

La imediata stațiune trebuca se ascepte vre-o zece minute. Se incrucișau trenurile. Unul vinea de cătră băi, și mergea pe linia directă mai departe, altul era trenul cu care sosea părintele Severean și care se ascepta pentru a lua de pe el óspetiți ce aveau voiă se călătoréscă spre băi, și pre care Severean urcându-se spera sub sară să-și îmbrătoșeze nevasta.

Érași un fluerat lung și ostenit. Trenul sosi în stația sus amintită.

Severean se scobórá. Nu intră în sala de asceptare. Se preumblă pe peron cu pași nerébdători și gânduri și mai nerébdătoare.

Incă 3 minute și trenul spre băi pleca.

Severean privesce pre o feréstră în sala de asceptare se vadă dacă vor fi mulți pasageri... dar ochii lui remasără pironiți — gura întredeschisă... se părea că totă viața și-a concentrat'o în acea singură privire.

În fundul sălei o femeia... întormai ea și el acasă, cu cotul pironit pe masă, cu capul frumos și blând și demn rézemat de palmă privea în gol și se gândea...

Era Maria, era preutésă!

... Și s'a desmetecit părintele Severean, și a intrat în sală. Ea l'a vădut... a grăbit... dar n'a fugit — înainte lui, l'a îmbrătoșat și a dis:

— Am pornit... spre casă... chiar d'oiu muri... dar nu pot fără voi!! Și tu unde mergi?

— Am pornit și eu — mi-am lăsat copii cu sora mea acasă. Nu mai putém fără tine!!

La spatelul lor doctorul și avocatul cu soțiile lor gata de a se urca în tren... spre a merge la băi...

-- Próstă... au murmurat damele.

— Ce soț fericit... au gândit bărbații. Și au pornit la băi — ér părintele cu Maria la... fericire!

— Ce dăceți??!

George Simu.

Mormântul Juneței.

Paséri, dragi și cântărețe — pentru cine măi cântați?

Raze, dulci de primăvară, pentru cine oscilați:

Și voi, Zine, copilițe — pentru cine măi zimbiți?

Și voi, flori mirositoare, pentru cine înfloriți?

O! Junetă timp de aur și viață din Elis. —

Nu măi ești, — de mult murit'ai ca un flutur, ca un vis.

M'am schimbat, nu sum acela la, privire și âmbat:

Altă față, alte gânduri, de când dragă măi lăsat!

Nu avui, de cât un cuget și-o dorință cu ardor,

N'am avut dureri în suflet, de cât dor și érá dor:

De cât dor, să mă iubească, o copilă; ochi profunzi —

Și-o cântare aveam: număi: „S'o veți Maică n'o măi uiți!”

Și-o cântare aveam numaî: „*Deu, la nime, eu pre lume*

Deu, la nime, nu rostisem, Inger dulce al tēu nime!”

Și când mă-ntrébă Maiceța, că-s blăjir și-n gândurat

Am tăcut, n'am dis nimica, — am tăcut și-am suspinat.

Și ađi tóte acestea, tóte, — 'și dorm somnul lor sub gliă:

Lumea mândră, nu sciu mândră-î orî e neagră și pustia?

Dar' privesc în *pratul jalnic* o țerênă-ntunecósă:

Veți, acolo e-ngropată *tinereța mea frumósă!*

Cine móre — odată — 'n lume, este mort și mort remâne,

Ca și diua care trece și trecută-î, nu măi vine:

Chiar astfel trecuși Juneța și tu dragă măi lăsat,

De atunci altă față, alte gânduri și oftat.

Și, — copilele frumóse, eu păr sacru de Vestală

Rușinósă ca Mimosa, la privire cu sfiálă,

Cum măi cântă de doiósă al Juneței timp de aur,

Ce-n cunună Inocenția cu dafin și dulce laur.

Cum au măi cântat Juneta în Edenul plin de amor,

— Ingânându-să în trile cu al Ingerilor chor —

Primiti ómenî, fii vieții; — și în nópte și în di

Nu puteau să o admire... n'o puteau destul mări.

Cum au măi cântat Juneța, Dafne, tinérul păstor

Resumău a lumii crânguri de-alui vers pătrundător,

Ah! Că nu póte să spună, lumea-n treagă și ați vedé

Căți erau, carî să făcură vii pre lume pentru ea?!

Dar' Mireasa cum măi plânge, când pășesc-n cununiă

Te, îngropă, o! Juneță, te îngropă pre veciă!...

Érá Mirele cu lacrimi 'și aruncă peana jos,

Și remâne pălăria fără struț, — ce dureros!!..

Te-am jălit și mult te plânsem, când m'am despărțit de tine

O! Juneță, și c'un suflet am-jurat în réu, și în bine:

Visuri sante, doruri scumpe, idealuri de poet,

Un' sunteti, — în dar vă caut — v'ați stins tóte-'n ect în ect?

Nu-î minune, că plânseș primul om cu-a s'a soția,

Când o mână-î scósé-afară din a Raiului câmpia:

Ei 'și plânse tinereța, inocenția, visuri dulci,

Visuri dulci de tinereță, ce trecusé tóte atunci!

Visuri dulci de tinereță noi le plângem tot mereu,

Când pășim pre pragul vieții și gustăm al lumii réu:

Când pășim din Raiul dulce, pre pământ să fim martiri

Și ne-alegem c'o vieță de oftări și suvenir.

Intăriți-vé la inimă, o! Bărbați loviți de sórte,

Că fericé nui în lume nici un om până la mórte!

Resumați a vóstre dîle, ce-n junetă le-ați allat,

Și vă consolați cu ele, dacă dulce le-ați gustat?!

* * *

Paséri, dragi și cântărețe; pentru cine măi cântați?

Raze, dulci, de primăvară, pentru cine oscilați?...

Și voi, Zine copilițe — pentru cine măi zimbiți?

Și voi, flori mirositoare, pentru cine înfloriți?

S. P. Șimonu.

Brumă.

A brumat dău, pré de vreme!
Par că-i alt sóre mai rece...
Frunza plânge, frunza geme,
Călărind pe vânt — tot trece!

Și se duce, până unde?
Dela dël, plecând la vale,
Fuge p'a rîului unde
În a veciniciei cale...

Tremurând, frunza se lasă
Pradă firii născătoare:
Că în locul ei se ăsă
Alta, 'n vreme altui sóre...

A brumat, s'a pus recelă!
Pe cororul ca mătasă —
Pare 'ntins'o muceđelă...
Cât de trist mă simt în casă!

Tóte și-au schimbat vieța,
Și unghetele sunt pline...
Dulce „bună dimineța“
Ađi cu mult mai tristă-mă vine

A brumat pré 'ngrabă afară?
Fie c'a venit la vreme:
Inima mea mai din rară
E brumată... numai geme.

Căci cu bruma-i e de dată:
Dar aș vré, locu-i s'el iee
Alta, ca și cé de-odată...
Simul meu e 'nchis, nu-i chee.

Ca se pótă s'el descuie,
Tineréța-mă s'o adune
Veselie în el se puie:
Ce-a trecut o, mai mult nu e!

G. Bodnariu.

Caprițiu

— Comedie intrun act de Alfred de Musset —

(Urmare)

Scena VI.

Matilda, Madame de Lery.

M. de Lery: (afară): Nicăiri nici o suflare. Ce se însemneze acésta? Așa umblă omul aici cași într-o móră. (Deschide și striga riđind:) Madame de Lery! (Intră. Matilda s'e rădică). Încă odată bună sara dragă; nu este servitoriul acasă? au alergat în cöce și în colo ca se afllu pre careva. Oh-sum până acolo! (Șede.) —

Matilda: Desfă-ți mantaua.

M. de Lery: La moment, inghețu. Îți place blana asta de vulpe? Așa spun că e artielu de Ethiopiă. Mai știu eu ce e.

D-lu Lery mia aduso din Holandia. Eu sincer vorbind o afllu urită voiu purta-o așa de-vreo 2—3 oră — după cuviința, apoi o dau Ursulei. —

Matilda: O cameriera nu pöte umbla în o astfelu de manta.

M. de Lery: Drept ai, voiu face din ea acuși o mică draperie. —

Matilda. Noa dar frumos a fost balul?

M. de Lery: Oh Dđeule! balul? Căci döră eu nu vii de acolo. Nice nu ai crede cum am umblat!?

Matilda. Döră nu ai mers la bal?

M. de Lery: Cum se nu? acolo am mers, dară nam intrat. Acésta e de ris. Intipuesceți ce inbulzală! (Ride cu hohot) D-ta firesce te spari de așa ceva, nu-i așa?

Matilda. În adevăr, nu-mi place când se imbulzese trăsuriile una preste alta. —

M. de Lery: E și un lucru miserabil acela că omul se fie avisat numai la sine. În zedar am strigat visitiului: înainte, înainte! Nici nu s'a mișcat. Cât de seriösă am fost! Mi venea se mă suiu pre capră și îți garantez că așa aș fi trecut preste intreagă mulțimea de trăsuri. Afară de acea e un lucru prost ca omul în ținută de paradă se stee acolo și se vadă cum i-se udă ferésta trăsuri, pentru că abstrégând dela tóte aceste neplăceri, mai era și o plóia grozavă. Timp de 1/2 oră cu acea m'am distras că am privit trecătorii cum mă frământu cea tină și în fine am đis visitiului se mâne în dărăpt. Acesta a fost balul meu. Focul acestă-mi cade förte bine. Nouă renasceri. (Și depune mantaua. Matilda sună. Intră servitoriul).

Matilda. Tea. (Servitoriul ese). —

M. de Lery: Așa dară D-lu Chavigny s'a dus?

Matilda: Dus; așa cred că la bal a mers și n'a fi măi pătit ca D-ta.

M. de Lery: Intre noi vorbind eu așa cred că D-lu Chavigny nu mă pöte suferi de loc.

Matilda. Te asigur că te înșeli. De sute de or' mia spuso că te ține una dintre cele măi plăcute femei ale Parisului.

M. de Lery: Se fie drept? Acesta e un lucru tare plăcut dela el, dară o și merit pentrucă el mie încă förte mi place. — Teășu ruga dragă pentru un ac!

Matilda. Acolo lângă perinuța de ace.

M. de Lery: Palmira asta astfelu de veștinte cösă, că omul nuși măi simțesce umeri și în tot momentu eugetă că pică de pre el ea a cusut mânecile aceste?

Matilda. Da!

M. de Lery: Tare drăguțe, tare bune. Drept că nu e măi frumos ca mâneci netede; însă mult a trebuit s'e treacă până ce m'am putut deda. Așa cred că nu sunt pentru femeile grase, pentrucă o damă grasă cu mâneci netede are aspectul unei locuste: trup gros și picior mic.

Matilda. Frumösêi asemănarea. (adue tea). —

M. de Lery: Döră nu? Uităte numai la D-șora Saint-Ange! Inse prea slabă încă nu e bine se fii, pentrucă atunci nu remâne nimica din noi. Contesa D, Ermont e atât de mare încât când o ved tot deauna-mi vine în minte spenzurătorea (furcile) Conced că are cap frumos, dară este cași când ai pune un portret în vârful unei rude.

Matilda: (riđind) Pottesci dragă?

M. de Lery: Numai apă ferbinte cu o scamă de thee și o picătură de lapte.

Matilda: (i törnă) Ai de euget se cercetezi mâne pre M-ma de Egly? Cu permisiunea D-tale te voiu însoți.

M. de Lery: Ah M-ma de Egly! Și acésta e un esemplariu. Cu frizura ei și cu piciorile ei tot deauna-mi aduce aminte acele mături mari, cu cari măturăm paingini de pre păreți. (Bea.) O cercetez, de bunăsamă o cercetez. Dar nu se pöte, mâne este concert.

Matilda. Acea e adevărat că nițel e o creatură cam curioasă. —

M. de Lery. Te rog uităte la mine!

Matilda. Pentru ce?

M. de Lery. Uităte în ochii mei, așa deschis...

Matilda. Observezi dădă ceva deosebit la mine?

M. de Lery. De bunăsamă, am dat, ochii-ți sunt roșii, ai plâns, e chiar ca lumina soarelui. Ce s'a întâmplat aici, te rog scumpă Matildă vorbește!

Matilda. Ți jur că nimica. Și ce sar fi și putut întâmpla?!

M. de Lery. Acea eu nu-o știu; ved însă că ai plâns; ți sum spre greutate mă duc. —

Matilda. Din contră scumpă, eu te rog rămâi.

M. de Lery. Sincer o ției acesta? Dacă voești rămân, însă atunci, mi împărtășești supărarea-ți? (*Matilda scutură capul negativ*). Nu? Atunci mă duc, pentrucă poți vedea, că în mo-

mentul ce nu-ți pot fi spre ajutoriu — deși fără voie, — ți sum spre greutate.

Matilda. Rămâi prezența D-tale mie prețioasă. Convorbirea D-tale de spirit mă distrage și chiar de ași și avea ceva supărare realitatea D-tale o alungă. —

M. de Lery. Veți eu te iubesc. D-ta pôte mă ție de o femeă superficială; în lucruri seriose înse sum măi serioasă ca ori cine. Nu pot pricepe ca se se pôtă juca cineva cu inima și pentru acea multora le pare că eu nu am inimă. Știu eu ce e suferința! M'au învățat se-o cunosc tare de timpuriu. Și acea știu ce înșamnă ați descoperi cuiva necazul. Dacă suferința-ți este de așa natură ca so poți comunica și altora, atunci vorbește cu curagiu, fără nici o șfială, pentrucă nu din curioșitate te întreb

(Va urma)

G. Nistor.

O scenă fortunôsă.

Ruga copilei.

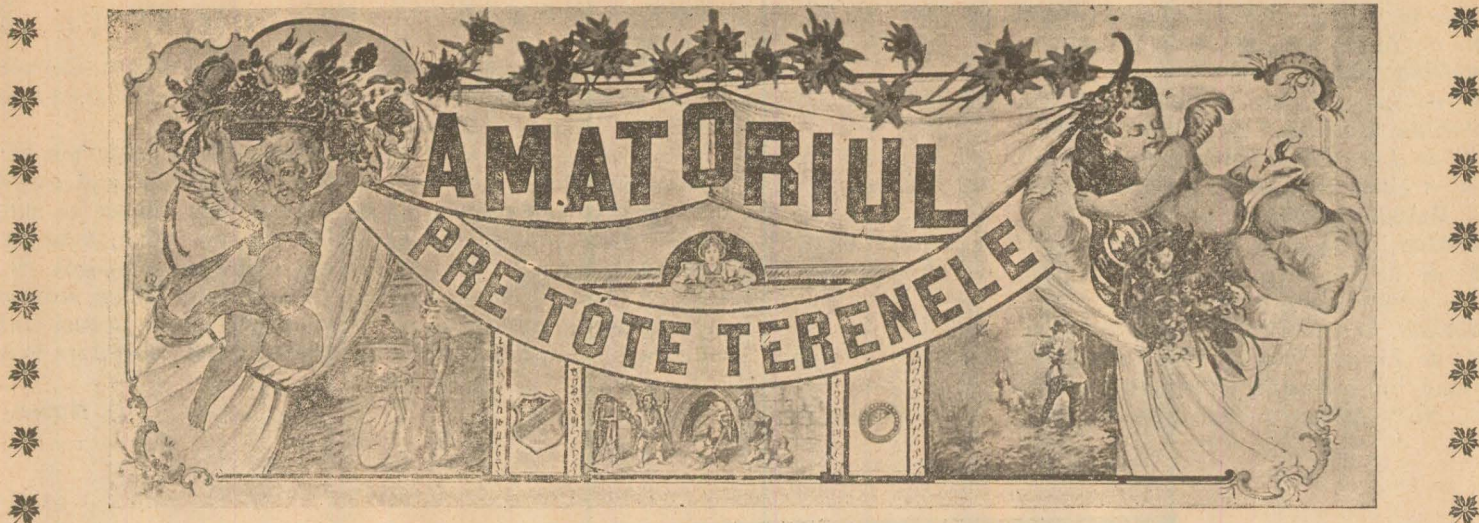
*Copila sta înduioșată
Cu ochii redicați în sus
La o icônă a lui Isus
Și se ruga:*

*Din mila Ta ne măsurată,
Din darul Tău cereș și sfânt
Răvarsă Dămine pre pământ
Iubirea Ta!*

*Și s'a rugat cu pietate
Pentru părinții iubitori
Și pentru frate și surori
Și pentru el.*

*Apoi cu mâinile aședate
Cruciș pre peptu-i, s'a culcat
Și adormind — ca s'a visat
Cu Ionel.*

Aurel.

Lucrări cu firesul.

În numărul trecut am văzut cum sunt a se executa lucrările cu firesul, care sînt atît de răspîndite și cu tÖte acestea dacã voim a cumpãra obiecte gata, sînt fÖrte scumpe.

La compunerea deosebitelor pãrți ne folosim fie de cue fie de cleiu bun. Dacã le cleim, trebuie sã fim cu atențiune cãnd ungem pãrțile, cãci dacã le ungem prea gros, atunci cleiul ese prin crepãtură și ne face urit obiectul. Pãrțile cleite le legãm cu bãgare de samã cu ațã tare și le lãsăm sã stee pãnã a dÖua ȃi, cãnd deslegãndule curãțim pãrțilele de cleiu ce s'ar fi ivit ici-colea, cu un cuțit bine ascuțit. —

Dupã ce obiectul este cleit, dacã avem voie 'l putem colora, lustrui etc.

Modul cel mai simplu a colora lemnul este: a-l unge cu oleu de in curat. Acãsta metodã sã folosesc fÖrte des la lucruri din lemn de nuc și pãr: Sã ung pentru prima datã bine cu oleu, sã lasã sã se svinte apoi sã unge a dÖua oarã.

Cu acãsta procedurã cãștigã lemnul de nuc, arãtãnd, uns cu oleu, fÖrte mult.

Alt metod este: a unge obiectele cu un fimis de copal. Aici trebuie sã fim cu atențiune și sã purtãm penelul cu care ungem, mereu în aceași direcțiune, va-sã-zicã nu e permis a-l purta din sus în jos și apoi din jos în sus. Dupãce obiectul este destul de uscat pe deplin, atunci 'l ungem incã o datã.

Dacã voim ca ornamentele sã se vadã mai tare, atunci înainte de a compune deosebitele pãrți, cleim pe dosul acelorã sau ceva ștofã corespundãtÖre, sau hãrtie de staniol argintiã, aurie sau de altã colorã. Putem folosi (fournire) fãcute anume care le cãpãtãm tãiate ($\frac{1}{2}$ m/m grosime) și vãpsite gata. —

Trebuie sã trag incã atențiunea on. cetitor asupra împrejurãrei, cã aceste lucrãri pre cãt sînt de frumÖsã pre atãt sînt de gingãșã is chiar din cauza acãsta trebuie sã fim cu mare bãgare de samã cãnd prãtuim sau cãnd le curețim, cãci sã rup fÖrte ușor

Nițu.

Contra sgaibeı.

În 3 deci de lapte prÖsper se fãrbã bine $\frac{1}{2}$ șemle, (și nu chilli) d; 2 cruceri safran $\frac{1}{2}$ ceapã rãdãluitã; cãt jumãtate cuantitatea cepei sã radı cu cuțitul sopen de haine, și ferte la olaltã în laptele dejã clocotind pãnã se face un pep mÖle. Tot din 2—2 ore trebuie schimbat, și apoi de 2 ori pe ȃi ținutã rana pãnã cãnd cu o cãrpã mÖle o speli în apã caldũtã, și în 24—50 de ore sparge rana, trebuie se fie fÖrte renitãntã ca în 3 ȃile se nu spargã.

Dupã ce sparge rana, trebuie mai adese ori pus pe ea, și spãlatã incã mai adese ori. La început dÖre puțin insã cãnd sã apropie de copt dÖre mai tare: 'ı garãntez inse cã bube carı medicu nu lea curat în 2—3 lunı de ȃile, cu astã medicinã sa curãțit deplin și fãrã urme 'n scurtã vreme!

Dacã sã gatã faci alta din nou.

Mai mult de atãta sã nu facã cãci sã serbezesc și mirÖsã rãu. —

Tot deauna trebuie pusã medicina pe ranã cam caldũtã. —

S. P.

Reperarea mãnușilor negre de glace.

Dacã acele sînt rÖse și descòlate, se facem în modul urmãtor: o lingurițã de oleu bun de migdale se amestecã cu 6—8 picuri de negrealã (cernealã), cu un penel mÖle se dã peste locurile defectuÖse ale mãnușilor și se lasã cãteva ore pe o hãrtie, ca sã se usce.

Pustiirea șvabilor (insecte mari negre, ce se fac prin odãi.)

Șvabiı sînt pãtimaș beutoři de bere și patima acãsta se pÖte folosi ușor, srpe stîrpirea lor. Sã ıce o sticlã cu gura largã (spre exemplu, sticlã de compot), se umple pãnã la jumãtate cu bere, eventual amestecatã cu zãhar sau miere de stup. Sticlã acãsta se cufundã în pãmẽnt așa, ca marginea sticlei sa fie la supra față egelã cu pãmẽntul. Dilicatosã acãsta a șvabilor ı ispitesce și cad în sticlã, din care nu mai pot eși. (T. L.)

DE ALE POPORULUI.

Cuțitul țiganului.

(Anecdötã.)

Mãı țigane, om de vrajbã
Spune-mı mie, cinã naibã
Te-a trimes pe la hãmbariu,
Și-apoi brișca-ți cea uritã
Ce-a cãtat pe lãngã pitã
Și pe lãngã cel mãlaiu ?

Dar țiganul, haraminul
Alb la față ca caminul

ȃsuiã din colți rãnjind:
„Heı de-ãi sci ți-ar pãrea bine
D'apoi ia-avuseı la mine
Ăst cuțit cam ruginit,
Și mi-o fost de dẽnsul milã
Ca sã 'l țin plin de ruginã
Și l'am pus la hai tocilã
Sã sã facã ascuțit!

Theodor A. Bogdan.

Căpitanul.

— Baladă pop. —

Com. de: *Theodor A. Bogdan.* inv. iu Bistrița.

Foică flóre creață
 Căpitane d'albă față
 Scobori jos din deal în vale
 Că-ți móre mândra de jale
 Și de dor și supărare.
 — „Lasă móră că nu-mi pasă
 Că găsesc în locu-î șesă,
 Albe 'n față și frumósé
 Negre 'n ochi și dragostósé.
 Că n'am gând de dragostire
 Că am gând de vitejie!
 — „Trandaîr cu frunza creață
 Căpitane d'albă față
 Adêncesci din deal în vale
 Că-ți móre murgu pe cale
 De povară și de fôme.“
 — „Las' se móră și se crepe
 Că mai am acasă șapte,
 Sdraveni, negri ca iadu
 Și d'albuți ca ométu.
 Șapte cai ca șapte smei
 Nu-iaș da pintr'-ochii tîi.“
 — „Căpitane, mustecios
 Scobóra-te iute 'n jos
 Că vine turcu fâlos,
 Neveste se 'n celuiască
 Fete mari se ne cinstească.“

— „Ale lei ciocoi de căne
 De-aș trăi bare-m pân' mâne
 Se-adêncesc în jos la tine
 Se te 'nvêț la omenie,
 Că mi pușca oțelită
 Și sabia ascuțită,
 Vino 'ncóci ciocoi de căne
 Că nu am frică de tine,
 Că 'napoi, sciu, nu-ți 'ntorce,
 Că mi's armele din tei
 De te-ajung îndată piei.“
 — „Căpitane mândră flóre
 Vai de a tale dîlișóre
 C'ai ajuns în grea prinsóre.“
 — „Las se zac se mă topesc
 Cu dîle se mă sfârșesc
 Căci 'nam vină nici de loc
 Dacă 's om fără noroc,
 Dar' am gând pe D-șeu
 C'a fi și pe gându meu,
 Să mă ved în codru iară
 Cu pușca pe subsuóra
 Cu ciocoi duși din țară.
 Ale lei ciocoi strêin
 De te-aș strênge-odată, la sên
 Ț'aș arêta căs, *român.*

CRONICA.

† **Necrolog.** Elena Posmușian fca preotului Elia Posmușian preot gr. cath. în Ragla a reposat în 4 Maiu a. c. în etate de 19 anî o deplâng numeroși consângenî precum și toți cei ce a cunoscut, fiei țérina ușóră și memoria binecuvântată. —

Descoperirea unei comori. Din Viena se anunță, că un student dela universitate, cetind un vechiî mauscript, a aflat de acolo, că o comóră compusă din aur și din argint a fost ascunsă într'o mănăstire din Galiția. Studentul întrebând pe cardinalul-archiepiscop, dacă în cas, când faptul va fi esact, ar ave dreptul la jumătatea comorei, primind un răspuns afirmativ, studentul plecă în Galiția. Cercetările sale au fost încoronate de succes și s'a descoperit un tesaur în valóre de peste 2 milioane coróne. (G. T.)

Un prinț teatralist. Intre membrii teatrului rusesc din Moscva se află și prințul Sumbatow, care dîlele trecute a sosit la Belgrad (în Sêrbia), unde se produce în mai multe reprezentății dramatice. A fost primit de Sêrbi cu mari ovații.

Principele Ferdinand se căsătorește. O scire din Paris anunță că acolo s'a răspândit scirea despre căsătoria principelui bulgar Ferdinand cu principesa Clementina, fiica rêgelui Leopold al Belgiei.

4000 de vagoane nouë a comandat ministrul ung. de comerciu pentru drumurile de fer ungare reg.

Drumond, editorul diarului parisian Libre Parole este pedepșit cu 20.000 franci, pentru-că a vătêmat pe baronul Roteschild Henric. (T.)

În nâsip îngropați de vii. Din Rozsnyó se anunță, că în

mina din Alsó-Sajó s'a demolat un deal de nâsip, îngropând de vii 6 muncitori, dintre cari au fost scoși morți doi inși.

(T. P.)

Semnul crucei pe polițe. Dacă pe o poliță lângă numele unei persóne care nu știe scrie, se află cruce, și cel ce a sêvirșit iscãlirea este indicat ca scriitor de nume, — declarația cambială este a se privi ca mancă, chiar și în caz când iscãlirea depe poliță s'ar fi facut în urma unei plenipotențe. (Curia reg. sub Nr. 1181 ex 1901).

Producțiune teatrală. Lunî în 6 Maiu n. se va da în școla gr. cat. din Ighiu o producțiune teatrală, din prilejiul adunării generale a despărțemintului Alba-Iulia, a reuniunii invêțătorilor archidieceșani. Venitul curat se va împărți între despărțemint și școlă. (Unirea.)

Oraș milionar. După-cum arată rațiul cinile pe anul trecut ale orașului Alba-regală, încheiată sêptămâna trecută, orașul avea la finea anului 1900° avere în valóre de 10,696.564 cor. Datoriile erau 2,437.135 coróne; deci averea activă curată reprezenta 8,259 428 coróne. — Mai are ore pãreche între orașele din Ungaria? (T. Pop.)

Duel între femei. În orașul Newkirk din America, două femei: Mrs. Seiglin și Nrs. Boughson, în urma unei certe, s'au provocat la duel. Arma a fost pistolul. Secundanții: ficele d-nei Seiglin. Duelul s'a sfîrșit cu rănirea d-nei Seiglin, care acum zace greu bolnavă. Eãrbații celor două dame duelante acum se caută pe mórte, ca cearta dintre femeile lor zê o repareze și ei tot cu arma. — Eată un pas spre — emancipație!

Părechea regală română la Budapesta. (25 Aprile n.) Regele Carol cu soția sa, Regina Elisabeta, a sosit aici la 1 oră 45 minute p. m. La gară a fost întâmpinat de Majestatea Sa Monarchul nostru, de Archiducesa Maria Valeria, de consulul român Mărgărețescu cu soția sa și de întreg personalul consulatului, de comandantul regimentului 6 de infanterie „Carol I.” etc. Monarchul nostru a sărutat mâna Reginei, ȳr pe Regele l-a îmbrățișat de două-ori. Regele purta haine civile. Societatea apoi a trecut în sala de așteptare a curții, unde soția consulului român l-a oferit Reginei un buchet de flori admirabil și unde s'a servit dejunul. Monarchul nostru purta uniformă de colonel român. Părechea regală română a plecat la ȳrele 3 și jum. spre Fiume și Abbazia. (T.)

Caritatea. La administrarea averilor bisericesci din Șoimuș a mai încurs pentru fondul „Caritatea” următoarele sume:

Dela Dl. Elia Posmușan preot gr. cat. în Ragla . . .	—18
Michailă Mărginean econom în Ragla.	—40
Ioan Ruș, Ardan.	—30
George Șimon, Ragla.	—30
Andrei Kovács, Șieul-mare.	—30
Vostinar Ipate, Ardan.	—16
Pașcu Codărean.	—16
Teodor Luca Șoimuș.	—30

Suma . 2.10

Aducând mulțămită celor ce a contribuit cu obolul lor rugăm pre toți cei ce se interesază și le zace la inimă sȳrtea poporului nostru, să binevoiască a contribui cât de cu puțin pentru acest scop salutar. Din sumele încurse la fondul „Caritatea” în fie care an în Dumineca înainte de postul Sântei-mării se vor distribui:

- 50% fondului de ajutorare.
- 20% ajutoriu bisericilor mai sȳrace.
- 20% „ școlelor mai sȳrace.
- 2% „ bisericei din Șoimuș.
- 2% „ școlei din Șoimuș.
- 1% fondului caselor parohiale din Șoimuș.
- 5% spese și remunerațiuni de Administrație.

Vasile Baci,
curator prim bisericesc.

Nr. 14 — 1901.

Convocare.

Membrii fondatori, pe viață, ordinari și ajutatori din despărțemintul Bistrița al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” se convocă la *adunarea cercuală* pe ziua de 3 Iunie n. 1901 în *Borgó-Prund* la ȳrele 2 d. a. în sala școlei elementare fundaționale.

Ordinea de ȳi:

- Deschiderea adunării prin președinte.
- Inscrierea de membrii noi și încassarea tacselor.
- Raportul despre activitatea comitetului cercual.
- Revisuirea rațiociniului comitetului cercual pe 1900.
- Stătorirea bugetului pe 1902.
- Alegerea directorului despărțemintului și a comitetului cercual pe ciclul 1901—1904.
- „Stupăritul rațional” prelegere liberă ținută de d-l Ioan Corbul.
- „Povețe igienice” prelegere liberă ținută de d-l Alexandru Pop dr.
- „Ceva din istoria ȳinutului nostru” disertație de d-l dr. Victor Onișor.
- Alegerea delegaților pentru adunarea generală.
- Distribuirea premiului de cor. 20.— în aur pentru pomărit și eventuale propunerii.
- Inchiderea adunării.

Se invită la acēsta adunare mai ales poporul dela sat și toți doritorii de înaintarea culturală a lui.

Bistrița, 30 Aprilie 1901.

Direcțiunea despărțemintului

Vasile Ranta
director.

Dr. Victor Onișor
secretar.

Deslegări de găciturii.

Deslegarea găciturilor publicate în nr. 6—7.

A
a N u
e l D o s
n e g R u z i
m a r s E i l e i
t e r p s i c h o r e
A N D R E I M U R E Ș A N
c r ă c i U n e s c u
d e l a R o c h e
e u t E r p e
i o Ș i f
l A t
N

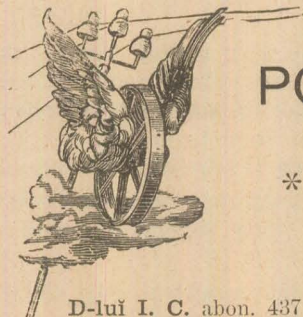
Caryatide
rachiten
enea
drontheim
inocento
nabuconodozor
tonlouse
alistrat
arama
dobrotinot
epitrop
varnava
eliade
revault
aspropotumos
terpsichore
arad

Inițialele dau „Credința adevărată.” Finalele cetite din jos în sus: deșteaptăre române.

A deslegat bine: Dȳnnele și D-șorele. Anastasia Crețu, (născ. ȳințariu Tor. Ozora), Karitina ȳințariu (Roma-Petre), Angelina ȳințariu (Panciova), Gizela Ghiurghoviciu (Panciova), Rozalia Nezin (Panciova).

Ilustrațiunile nȳstre.

Frumȳsa ilustrațiune din fruntea numȳrului de față a Rev. Ilustr. ne înfățișeză o animata sȳrbare națională la ziua de 3/15 Maiu în comuna *Seliștea* de care se trăsesc și se tot veȳi. ȳr cea de pe pag. 69 ne înfățișeză o *scenă fortunȳsă* familiară de care se trăsesc dar se nu mai veȳi.

POSTA * * *

* * * REDACȳIUNEI.

D-luȳ I. C. abon. 437 în Cracovia, am primit, cele trimise și le vom face loc pe rȳnd. Vȳ mulțămim. —

D-luȳ Ioan Anca. compt. în Bucium-șasa, (fotografii primim cu mulțămită cu deosebire de acele ce ar reprezenta porturi țȳrănesci din diferite părți, biserice, edificii de școle romănesci etc. salutare.

La mai mulți. Din Anul trecut numai avem esemplare complete din Rev. Ilustr.